

Mi értelme küzdeni az RPG gyűlölet ellen?

Szóval...

Miért jó az nekünk, hogy megkeressük az interneten az összes sátánistas cikket, ami úgy hisszük rólunk szól, aztán bőszen tiltakozunk ellene. Kinek bizonygatunk? Akik írják ezeket, azok úgyse olvassák el a mi reagálásainkat, ráadásul baromira nem kíváncsiak a véleményünkre, meg különben is, Mi csak eltévelyedett (égetnivaló) emberek vagyunk, és egyikünk se TUDJA az igazságot. De ők tudják... Volt ismerősöm, aki széttörölte a Beatles lemezeit, és kazettait, mert a 'főnöke' (értsd pásztora) kijelentette, hogy ők is felajánlották a zenéjüket a Sátánnak, hogy sikeresek lehessenek. Ezeknek akarod magyarázni, hogy nincs igazuk?

Soha nem láttak még élőben Szerepjátékost, (aki, jegyzem meg nem egy különleges emberfajta szerintem, hanem csak valaki aki SEJTI mi az a JÁTÉK, és szereti csinálni (és itt most a játék szót úgy használom ahogy Popper Péter szokta, nem tudom idézni, azt csak Ő tudja olyan jól elmondani ahogy én is gondolom)) de már tudják róla, hogy megátalkodott gonosz, hogy holdtöltekör körbetáncolja a Tüzet, és minden összejövetelkor megidézi a Sátánt, és szüzet áldoz Neki.

Én hiszek Isten létezésében, de ha már a Sátánban is hinni kell akkor inkább egy olyan Madachi Lucifernek képelem, vagy talán meginkább az Anne Rice-i Memnochnak

(sajnos most nem tudom tudjatok-e mire gondolok, szerintem ezt a könyvet még nem fordították magyarra, de nekem megvan angolul, és bárkinek kölcsönadom...).

Szóval nem érdemes harcolni velük, ők tudják a saját igazukat. Jogosnak érzem Titkos (bocs így a legkönnyebb hivatkozni) reagálását, amikor az iskolában tiltják, akkor jó segítséget kérni valakitől. Még jó tudni, hogy vannak Társak akik egyetértenek veled. És en is pontosan át tudom érezni, milyen végighallgatni egy ilyen bicskanyitogató előadást, amikor a barátaid is ferde szemmel néznek rád. De harcolni akkor sem érdemes velük, sőt szerintem reagálni sem rajuk. Ők nem olvasnak bennünket, magunknak meg minek bizonygassuk amit úgyis mindannyian tudunk. Valakiknek ellenséggép kell, és mi is ellenségeik vagyunk, amíg nem gondolunk mindent úgy ahogy ők. Tudjatok az ilyen embereknek én szívesen vagyok ellensége, sőt ha találkozom velük, szeretem provokálni őket. Persze ők is engem, és ez időnként egy elég izgalmas szellemi harc lehet, de mindketten tudjuk már a csata elején, hogy egyikünk se fogja tudni megváltoztatni a másikat.

Csak jó egyet évödni. Esetleg elhítenni magunkkal, hogy ettől erősödik a hitünk? Nem voltam még a helyükben, de valahogy így tudom elképzelni. Na jó, máris túl sok szót fecsértem a nyilvánvalóra.

De ha valaki meg tudja magyarázni nekem mire jó ez a harc, akkor én is szívesen keresgélek Sátánista cikkeket a Hálón. (jó szórakozás, ráérős órákban unatkozás helyett).

1998.12.01.

Szerző: Vicky

Forrás: LFG.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely

